

retter Laksetrapper. Der bør ikke være den Tilstand her i Landet ved et eneste Vandløb, at en Fabrik eller Mølle kan forhindre denne Naturens Orden. Nu har man jo taget Hensyn til de bestaaende industrielle Anlæg, og har navnlig ikke villet paabyrde dem Omkostningerne ved disse forskellige Trapper, og det er naturligt ogsaa rigtigt. Men man har dog givet Afgang til, at der ved enhver Mølle, ved enhver Fabrik ved et saadant Vandløb kan fremtvinges ikke mindre end to Fiske-trapper, dels et Aalepas, som det hedder, og dels en Laksetrappe. Der skal altsaa være to Pasjager for Fisken, den ene bestemt til Aal, den anden for laks og deres Slægtninge. Nu er det meget muligt, at der, hvor laksen kan springe, der kan Aalen ikke komme op, og at der maa gøres en Forskel, men jeg henstiller dog, om det ikke er alt for absolut sagt, at der ved ethvert Vandløb skal kunne fremtvinges to Fiske-trapper, en for Aal og en for Laks. Det maa dog bero paa et Skøn over Omstændighederne; jeg antager, Forholdene ere saaledes, at der, hvor Aalen har Betydning, har Laksen ikke Betydning og omvendt, saaledes at man vel nok kunde indskrænke det til kun det ene Fiskepas. Jeg billiger ganske, at der i Slutningen af § 2 er sat en Bestemmelse om, at der skal anbringes Gitterværk for Turbiner. Det er en Ynk ofte at se, hvorledes Masker af Fisk komme ind i Turbiner og blive fuldstændig lavede til Bluffisk til ingen Nytte for noget Menneske. — Jeg finder det ligeledes rigtigt, at der i § 5 er udeladt en Bestemmelse, der staar i den tidligere tilsvarende Paragraf i Regeringsforlaget, idet Paragraffen ender med de Ord: „For saa vidt saadant ikke hidtil upaatakt har fundet Sted.“ „Hidtil“, det maa være, før Loven kom ud; saaledes at altsaa, hvor et industrielt Anlæg i de forløbne Aar, uden at der var anlagt Sag imod det, havde forurenat Vandet i Vandløb, skulle de nu blive ved med det til evig Tid. Det var en Bestemmelse, det næsten var umuligt at forstaa, og det er derfor meget rigtigt, at den er bleven udeladt; men jeg tillader mig dog alligevel at henlede Opmærksomheden paa, om ikke § 5 er noget for absolut. Der staar ganske vist i § 4 Bestemmelserne om, at Agerbruget gaar først, og naar der saa er Tale om Fiskeri og industrielle Anlæg, da ere disse ligeberettigede, men det er mere en Frage, som ikke er rigtig praktisk anvendelig. Naar man nu kommer til § 5, vil der nepot komme den Kollision mellem industrielle Anlæg og Fiskeri-interesser, og der forbydes det saa Fabrikker og industrielle Anlæg at lede Stoffer ud i

Aalen i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres eller i væsentlig Grad stades. Men naar nu Forholdet er saa, at Fiskeriet er af aldeles forsvindende Betydning og derimod det industrielle Anlæg, der drives, af overordentlig stor Betydning, og giver Fortjeneste til Hundreder og Hundreder af Mennesker, medens der maasse ved Aalen kun lever nogle ganske saa Fiskere, som føre en elendig Tilværelse ved deres Fiskeri, saa skal den blotte Omtændighed, at jagtlydige Fiskerifolk ville sige: Ja, naar der vedvarende skal kunne udgives i Aalen alle disse Stoffer fra Fabrikkerne, saa vil Fiskeriet i en væsentlig Grad blive stadet; dette Fiskeri — som maasse ikke repræsenterer en Indtægt af 200 Kr. om Aaret — vil kunne medføre, at industrielle Anlæg, som bestæftige Tusinder af Mennesker, i væsentlig Grad skulle generes. Og derfor forekommer det mig, at der til § 5 burde knyttes en lignende Bestemmelse som den, der findes i § 2, hvor der staar, at Landbrugsministeren kan skønne, om Fiskeriinteresserne ere af saa stor Vigtighed, at der i den Anledning kan paalægges de industrielle Anlæg saadanne Gener.

§ 9 indeholder Bestemmelse om, hvorledes der skal gaas frem for at tilvejebringe et Regulativ, og jeg antager, det er en af de allervigtigste Ting ved et saadant Anlæg, at der med Bæthed kan tilvejebringes et fornuftigt Regulativ; og jeg tror, det har vist sig og vil vise sig, at uden et Regulativ lykkes det ikke at samle de fiskeriinteresserede og de fiskeriberettigede til at foretage de Fællesforanstaltninger, som ere nødvendige for at bringe Fiskeriet i Opløst. Der skal bringes Ofre, der skal være Udflækningsapparater og sættes Millioner af Fisk i Aalen, forinden det kan blive til noget, og der skal fredes om Fiskene; og disse Foranstaltninger kunne ikke godt foretages, hvor man ikke kan blive enig om et Regulativ for Aalen. Der bør derfor gøres alt for at lette Tilvejebringelsen af et Regulativ. Men § 9 stiller, ligesom den tidligere Lovgivning, temmelig store Hindringer i Vejen derfor. Der forlanges, at Regulativet skal vedtages paa et Møde af et Flertal af de mødende. Det kan jo være rigtigt nok, men saa staar der lidt senere, at dette Flertal skal omfatte mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand og mindst $\frac{1}{3}$ af samtlige fiskeriberettigede. Der skal paa Mødet være til Stede mindst $\frac{1}{3}$ af samtlige fiskeriberettigede, og det stemmende Flertal skal omfatte Halvdelen af det paagældende Fiskevand. Det forstaaer jeg saaledes, at de, der sige ja til Regulativet, skulle være Gjere, hvis Gjendomme have den Udstrækning, at de tilsammen ind-